

'Je moet blij worden van wat je maakt'

TEKST: HEIN DIK BEELD: RALF SILVIUS

In deze rubriek laten we lezers en lezeressen van Atelier aan het woord over schilderen, creativiteit en inspiratie. Deze keer Marijke Prins (62) uit 't Goy.

Het was een zoektocht om je basis als schilder te vinden, lees ik op je website?

Lachend: 'Ja, die zoektocht is er nog steeds, die gaat eindeloos door. Ik ben er nog steeds niet, maar ik ben wel aangekomen bij wat ik zocht.'

Je schrijft ook: 'Ik durf nu te zeggen: ik ben schilder.'

'Dat zijn grote woorden, maar pas acht jaar geleden is het schilderen voor mij echt begonnen. Een vriendin van me werd in 2012 vijftig en vierde dat met een workshop schilderen. Het verlangen naar beeldend werk had ik altijd al, maar bij die gelegenheid had ik voor het eerst een enorme klik met het materiaal. We werkten met acryl op een groot doek. Ik vond het geweldig. Ik ben daarna meteen naar de winkel voor kunstbenodigdheden gegaan en heb me suf gekocht. De eerste jaren daarna heb ik veel geëxperimenteerd: grote abstracte doeken, lagen verf over elkaar.'

Hoe kies je je onderwerpen?

'Ik ben sinds een aantal jaren tuinontwerper van beroep. Ook dat is ontstaan vanuit mijn behoefte aan beeldend werk. Er zit natuurlijk veel overlap tussen schilderen en tuinen ontwerpen. Beide hebben te maken met vormgeving, met vlakverdeling, met kleurgebruik. De natuur is belangrijk in mijn werk. Soms schilder ik vrouwfiguren, maar het vaakst maak ik geabstraheerde landschappen. Op het ogenblik leg ik de laatste hand aan een doek met waterlelies.'

Wat bedoel je met 'geabstraheerd'?

'Ik houd me niet precies aan de werkelijkheid. De exacte realiteit laat ik los, maar er zitten wel herkenbare elementen in. Bij die waterlelies is het water ruig weergegeven, de bladeren gaan in de richting van abstract. Een beetje Monet-achtig.'

Geloof je in inspiratie?

'Ik ben iemand die intuïtief werkt. Ik heb altijd onderwerpen in mijn hoofd. Van het één komt het ander. Wat ik van m'n eerste docent heb geleerd is dat je heel goed moet kijken naar je eigen werk. Je moet er een klik mee opbouwen, blij worden van wat je maakt. Dan kun je tijdens het schilderen in een flow komen.'

Word je geïnspireerd door andere schilders?

'Ik heb lang gekeken naar het werk van Gerhard Richter. Cees van Dongen vind ik mooi. En Monet natuurlijk. Maar ook Jan Groenhart, een Noord-Hollandse schilder, spreekt me aan.'

Zie je een ontwikkeling in je schilderwerk?

'Ik hoop het. Natuurlijk ontwikkelt het zich, maar omdat ik van nature intuïtief werk, ben ik daar niet zo mee bezig. Een buurvrouw en haar vriendin van tachtig schilderen bij mij. Superleuk vind ik dat. Daarbij merk ik hoeveel ik eigenlijk al weet, dat er iets is gebeurd in die acht jaar. De laatste tijd maak ik gebruik van een kunstcoach. Zij stelt me vragen: 'waarom doe je dit?', 'waarom dat?' en 'waar wil je naartoe?' Daardoor word ik gedwongen er meer over na te denken. Dat is goed voor me. Ik zie waar nog dingen te halen zijn.'